

wbohe stadeščko ſyrotow, měj dowěrjenje k temu Knjesej. Twój Knjes a Bóh njeje nječuziwy sa wasche ſyly. Wascha ſrudžba dže jemu bliško. Pschi nim je hižom wobsanknjene, kajke žohnowanje dyrbí wam s wascheje ſrudžby ſkhadzecz. Duž njeħladajcze s hroſu a s tſchepjetanjom do pschichoda. Sa wſchitke čaſhy wón wam ſlubi: „Ja ſy m s tob u“, kaž prjedy w dnjach wascheje ſbožomnoſcze, tak tež učtka we waschim želenju, wam češlo a duſchu wobarnowacz, waſ žohnowacz a ſwarnowacz. Božej wocži chzetej nad wami wotewrjenej ſtejcz wodnjo a w noz̄y; wón chze ſe ſwojej hnadnej bliſkoſcžu waſ wſchitkich wobdawacz, tež to małe džeczatko, kotrež hischcze njeje ſhonišo, kaž ſkódka je maczerna luboſcž, a kaž ſo džescžu tak derje wotpocžuje pschi wutrobje a w rukomaj lubeje mačerje. Ale hischcze ſkódschi wotpocžink je w hnadze teho, kiž tu džesche: „Ja ſy m s tob u“. Tón tež móže, ſwoju hnadu nam tak bohacze ſjewiwschi, wot naſ ţadacz: „Njeſt róžej ſo!“ Naſtróžann člowjek lóhko panje abo najradſcho czečnje. Boža ručka njecha pač nam k padu ſlužicž; wjele bóle dyrbimy ſo jeje kručze džeržecz, tež hdvž naſ boſoſnje bije. Tež naſ bijo je Boža ručka ta wótzna ručka, kiž naſche a naſchich wérne ſbože pyta. Junu poſnajem, ſo je naſ tón Knjes wótzowſy lubował niž jenož w dnjach naſcheho derjehicža, ale tež woſebje s tym, ſo je nam hórki khelich nalaš a wupicž dał. Někotry křeſćijan je hižom ſe ſwojeho ſhonjenja wobſwědcziš, ſo je psches jenu ſrudžbu w ſwojim ſnutſkomym žiwenju wjele dale pschiſchoł, hacž psches ſto wjeſelow. Duž tež njednyrbimy, hdvž tón Knjes naſ hinač wjedže, hacž my ſebi ţadachimy, naſtróženi czečkacz. Hdze tež chzyli czečnycz? Tež pschi najdalſchim morju je wón. Hdze tež chzyli druhdze troſcht, měr a pomož pytacz? Wſcho ſteji w jeho ruz̄y. Ně, niž precž wot njeho, ale pschezo bliže k njemu! psches wěru pschezo bóle nits do jeho hnady! Hlaj tež pod naſchimi najhorzyschimi ſylysami wón nam pschiwoča: „Ja ſy m twój Bóh“, twój Bóh, kiž je cže ſtworiš a cže a twojich ſdžeržecz chze a wě; twój Bóh, kiž je cže wumohł a na tebi a twojich ſwoju drohu ſrej k moz̄u a k czeſczi pschi-njeſe; twój Bóh, kiž cže ſwjeczi a w tebi a w twojich ſwój ſapocžann dobrý ſkutk dale powjedže. O woprawdze a ſawěrnje, hdvž je Bóh trojenicžki, Bóh Wótz, Šsyn a